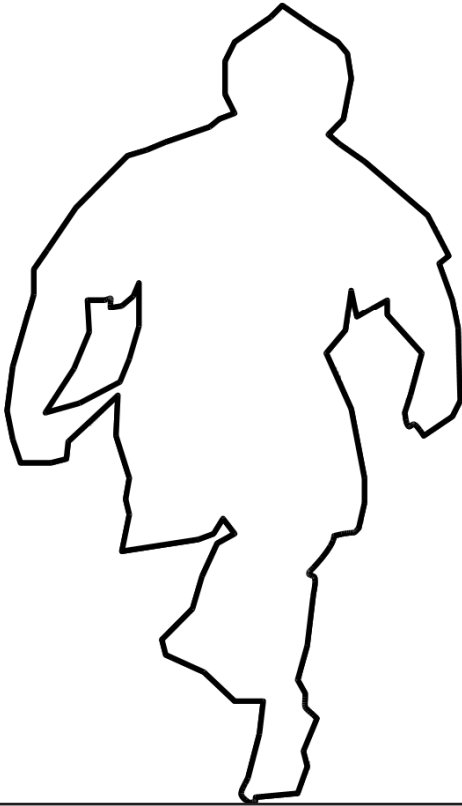

Bibël për fëmijët paraqet

Davidi, Mbreti (Pjesa 1)

Shkruar nga: Edward Hughes

Ilustruar nga: Lazarus

Përkthyer nga: Arianit & Valbona Iljazi

Adaptuar nga: Ruth Klassen

Tregimi 20 nga 60

www.M1914.org

Bible for Children, PO Box 3, Winnipeg, MB R3C 2G1 Canada

E drejta e kopjimit: Mund të bëni kopje ose ta shtypni këtë histori, nëse nuk do ta shitni.

Shqip

Albanian

Davidi i ri ishte duke i ikur ndjekjes. Mbreti Saul donte ta vriste atë. Davidi jetoi në shkretëtirë, në një shpellë të stërmadhe me të katërqind ndjekësit e tij.

Disa herë, ushtarët e Mbretit Saul pothuajse i gjetën ata. Por Davidi zhvendosej vazhdimisht.

Shërbëtori i Saulit, Doegu, i tregoi Saulit që priftërinjtë e kishin ndihmuar Davidin për t'ia mbathur. Sauli urdhëroi që priftërinjtë të vriteshin. Por vetëm Doegu ishte i gatshëm ta bënte këtë. Ai në mënyrë tepër mizore, vrau me shpatën e tij tetëdhjetë e pesë priftërinj dhe familjarët e tyre.

3

Një ditë, Sauli po ndiqte Davidin dhe hyri drejt e në shpellën ku Davidi dhe njerëzit e tij ishin fshehur. Sauli ishte vetëm!

4

Në shpellë, Davidi lehtësisht mund ta kishte vranë Saulin.

Përkundrazi, ai u zvarrit afër dhe preu me thikë cepin e rrobës së tij.

5

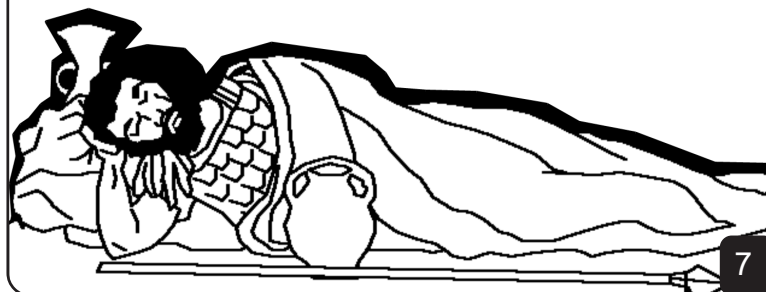
Kur Sauli u largua, Davidi i thirri atij.

"Meqë preva cepin e rrobës sate, dhe nuk të vrava ty, kuptoje që nuk ka as ligësi dhe as rebelim në duart e mia..."

6

Sauli tha se i vinte keq që ishte përpjekur ta vriste Davidin. Por shpejt, zemërimi i tij i vjetër u kthye, dhe sërisht mblodhi një ushtri prej tremijë burrash për ta vranë Davidin. Një natë, kur ushtria po flinte, Davidi dhe Abishai, një nga ushtarët e tij, depërtuan në fushimin ku Sauli po flinte.

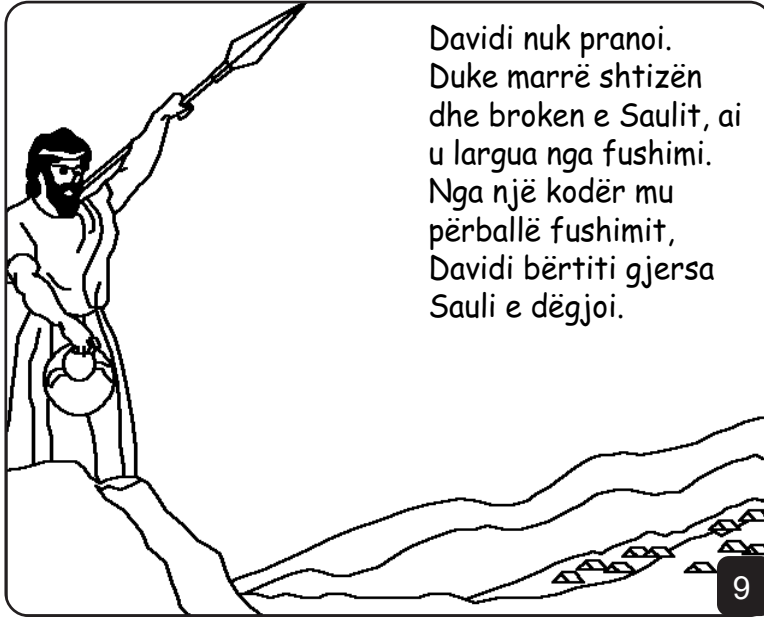

7

"Sot Perëndia ta ka dorëzuar armikun në dorën tënde", pëshpëriti Abishai. "Të lutem, më lër ta godas vetëm një herë, dhe nuk do të ketë nevojë ta godas një herë të dytë".

8

Davidi nuk pranoi. Duke marrë shtizën dhe broken e Saulit, ai u largua nga fushimi. Nga një kodër mu përballë fushimit, Davidi bërtiti gjersa Sauli e dëgjoji.

9

Edhe një herë tjetër Sauli e kuptoi që Davidi mund ta kishte vvarë, por nuk e bëri. Edhe një herë tjetër Sauli tha se i vinte keq që kishte dashur ti bëjë keq Davidit. Por Davidi e dinte që nuk mund ti besonte fjalës së Saulit.

10

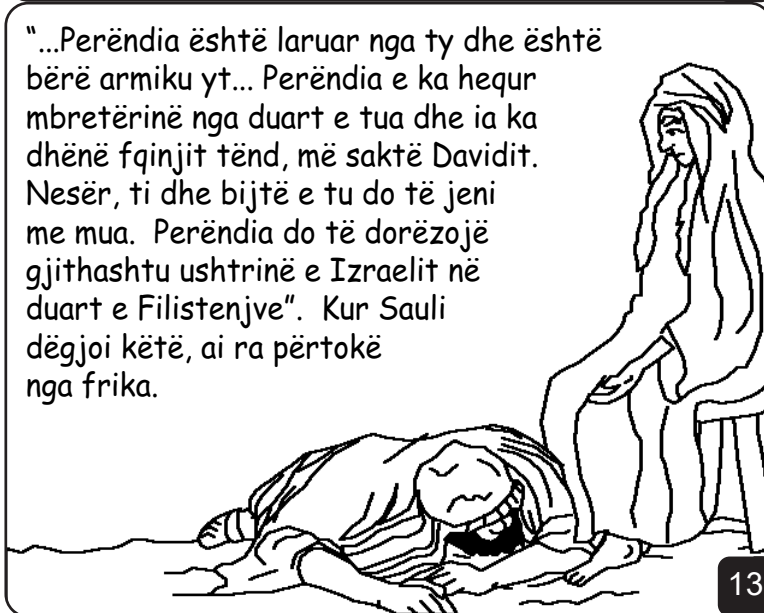
Ndërkohë Samueli kishte vdekur. Ai ishte profeti të cilit Perëndia i kishte thënë të vajoste fillimisht Saulin dhe më pas Davidin si mbret të Izraelit. Kur Filistenjtë sulmuan Izraelin, Sauli bëri diçka të tmerrshme, diçka që Perëndia e ndalon.

11

Ai urdhëroi një grua që të thërriste Samuelin prej vendit të të vdekurve. Atë natë, Sauli mori një mesazh.

12

"...Perëndia është laruar nga ty dhe është bërë armiku yt... Perëndia e ka hequr mbretërinë nga duart e tua dhe ia ka dhënë fqinjit tënd, më saktë Davidit. Nesër, ti dhe bijtë e tu do të jeni me mua. Perëndia do të dorëzojë gjithashtu ushtrinë e Izraelit në duart e Filistenjve". Kur Sauli dëgjoji këtë, ai ra përtokë nga frika.

13

Filistenjtë luftuan kundër Izraelit, dhe njerëzit e Izraelit ia mbathën. Filistenjtë vranë bijtë e Saulit, duke përfshirë Jonathanin, mikun e mirë të Davidit.

14

Sauli u plagos rëndë prej shigjetarëve. Dhe ai i tha armëmbajtësit të tij, "Nxirre shpatën tënde dhe më vrit, përndryshe do të më vrasin këta të pabesë dhe do abuzojnë me trupin tim". Por armëmbajtësi i tij nuk bëri ashtu, sepse kishte shumë frikë. Kështu, Sauli mori shpatën e tij dhe u hodh sipër saj.

15

Pasi gjetën trupat e Saulit dhe të bijve të tij, Filistenjtë i varën ato në murin e një qyteti Izraelit që kishin pushtuar. Disa Izraelitë trima i hoqën trupat prej andej, i morën në shtëpi, dhe i dogjën përpara se ti varrosnin mbetjet e tyre në Izrael.

16

Kur Davidi dëgjoji lajmin e tmerrshëm, ai qau, vajtoi dhe agjëroi deri në mbrëmje për Saulin, Jonathanin birin e tij, dhe për njerëzit e tjerë të Perëndisë që kishin rënë nga shpata.

17

Megjithëse Sauli ishte përpjekur ta vriste Davidin, Davidi e nderoi Saulin si të vajosurin e Perëndisë gjer në fund. Tani Perëndia e nderoi Davidin, duke e bërë atë mbret në vend të Saulit.

18

Davidi, Mbreti (Pjesa 1)

Një tregim nga Fjala e Perëndisë, Bibla
e marrë nga

1 Samulit 24-31, 2 Samuelit 1-2

"Zbulimi i fjalëve të tua ndriçon dhe u jep mendje njerëzve të thjeshtë."
Psalmet 119:130

Perëndia e di që ne kemi bërë gjëra të këqija, të cilat Ai i quan mëkate. Denimi për mekatin është vdekja.

Perëndia na don neve aq shume sa që dërgoi Birin e Tij, Jezusin, që të vdes në Kryq dhe të paguaj dënimin tonë. Pastaj Jezusi u ringjall dhe u ngrit lartë në Qiell.

Nëse ti do që të pendohesh, thuaja këtë Perëndisë: Perëndi i dashur, unë besoj në Jezusin që vdiq për mua dhe jeton. Të lutem eja në jetën time dhe m'i fal mëkatet, në mënyrë që të kem jetën e re. Dhe që të jem me Ty përgjithmon. Më ndihmo që të jetoj për Ty si fëmija i Yt. Amen. Gjoni 3:16

Lexo Biblën dhe fol me Perëndinë çdo ditë!